19/06/2023

Χριστόδουλος, ο Προηγούμενος της Ι.Μ Κουτλουμουσίου, ο Γέροντας της Αγάπης (1942-2023)

/ Αγιορείτικα / Ι.Μ. Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου

Ο Γέροντας Χριστόδουλος, ο Προηγούμενος του Κουτλουμουσίου, της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής του Αγίου Όρους, από την Τρίτη 09 Μαΐου 2023, αναπαύεται εν σκηναίς δικαίων. Σήμερα τελούμε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνό του.

Η Παναγία, η Φοβερά Προστασία, ευλόγησε την είσοδό του στην ατελεύτητη ζωή, του εν Χριστώ επουρανίου θυσιαστηρίου, για τη διακονία του, τη διακριτική και καλοκάγαθη, τη σεμνή και τελεσφόρα, την καλοπροαίρετη και λυσιτελή, την όντως φιλοκαλική, στο Περιβόλι Της. Στο Παναγιοσκέπαστο Άγιον Όρος.

- **Γράφει ο Μητροπολίτης Αρκαλοχωρίου Ανδρέας Νανάκης, Καθηγητή Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης**

Ο **Γέροντας Χριστόδουλος,** μυείται εις τα Θειότατα, παιδιόθεν. Ο Γεροντάς του, ο π. **Φιλόθεος Ζερβάκος**, πριν γίνει δέκα ετών, του είπε: «Κοίταξέ το καλά. Τί

χρώμα έχει; Η καρδιά σου, πολλές φορές θα γίνει μαύρη, όπως το ράσο μου και το ράσο που θα βάλεις». Και τον πληροφόρησε ότι: «Θα γίνεις μοναχός και Ηγούμενος, με το όνομα Χριστόδουλος». Όντως Χριστόδουλος, δηλαδή δούλος εν Χριστώ, πανελεύθερος για το θέλημά Του.

Η νοερά ενέργεια της Χάριτος, η ετάζουσα «νεφρούς και καρδίας», τον επεσκέφθη παιδιόθεν, τον συνέδεσε με Ορθόδοξες καρδιές, αφοσιωμένες στον Χριστό.

Γεννήθηκε το 1942, εις τα Δαμιά Λίμνης Ευβοίας. Η ρασοευχή του τελείται στον Όσιο Δαυίδ, από το Γέροντα Νικόδημο. Χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος, από τον πολιό και σοφό, δια την Εκκλησία και τον θύραθεν κόσμο, Χαλκίδος Γρηγόριο. Στη συνέχεια, διακονεί τον Χαλκίδος Νικόλαο, που αν και πρόωρα εγκατέλειψε τα εγκόσμια, άφησε αγαθότατη μνήμη στο ποίμνιό του και όχι μόνο. Γηροκόμησε, με την κυριολεξία του όρου, τον μακαριστό Γρηγόριο, ενώ γίνεται Ηγούμενος στον Όσιο Δαυίδ, διαδεχθείς τον προκάτοχό του Άγιο Ιάκωβο.

Έρχεται στο **Άγιον Όρος.** Μεγαλόσχημος εκάρη με την ευλογία του Γέροντός του, π. Φιλοθέου Ζερβάκου, στο κελλί του Ευαγγελισμού, στη Νέα Σκήτη, από τον **Γέροντα Χαράλαμπο** τον Διονυσιάτη και ανάδοχο τον **Γέροντα Ιωσήφ της Βατοπεδίου**. Ο λογισμός του, του έλεγε να εγκαταβιώσει στα Κατουνάκια, με τον συμπατριώτη του, Γέροντα Χριστόδουλο, στο κελλί του Καλλινίκου του Εγκλείστου. Ο Άγιος Παΐσιος τον ήθελε να μείνει στο Κουτλουμούσι. Όταν αντείπε στον Άγιο, ότι θέλει να μαθητεύσει στην υπακοή, του απάντησε: «εκεί θα κάνεις υπακοή σ’ ένα, στο Κουτλουμούσι σε πολλούς».

Αλλά και ο π. **Φιλόθεος Ζερβάκος,** για τον οποίο ο π. **Τύχων Ανδρέου,** έγραψε διατριβή και έχει εκδώσει πλήθος επιστολών του, του είπε τα αυτά με τον π. Παΐσιο. Εγκαταβιώνει στο Κουτλουμούσι. Το 1977, τη**ν Κυριακή των Μυροφόρων,** ενθρονίζεται Ηγούμενος, ενώ τον Ιούλιο θα έλθουν δόκιμοι, ο **π. Αναστάσης** με τον **π. Νεκτάριο** που συγχωρέθηκαν και ο π. Συμεών.

Εξ όλης ψυχής, καρδίας και διανοίας αφοσιώνεται στη νέα του διακονία. Υπό τη σκέπη και παρηγορία της Παναγίας της Φοβεράς Προστασίας, ξεκινάει την ευθυνοφόρα πορεία της επάνδρωσης και ανακαίνισης στην Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου. Οι ευλογίες του αγώνα στην καρδιά του είναι πάμπολλες, αλλά οι πειρασμοί, όπως πάντοτε, δεν λείπουν. Λαμβάνει δύναμη από την υπακοή του στον Άγιο Παΐσιο και στον π. **Φιλόθεο Ζερβάκο.** Ανακαινίζει το Κουτλουμούσι και έρχεται η μεγάλη πυρκαγιά του 1980. Ακούσαμε να λέει: *«Είχαμε τέσσερις μοναχικές κουρές, ο αντίδικος δεν θα επετίθετο; Θα μάς άφηνε απείραστους ο μισόκαλος; Όμως, όπως λέει και ο **Γέροντας Παΐσιος,** ο δαίμονας σπέρνει και ο Χριστός θερίζει».*

Ο Γέροντας Χριστόδουλος συνδέθηκε με μορφές που ο αγώνας των επευλογήθηκε ιδιαιτέρως, διότι η καρδία των πληροφορείτο άνωθεν, δια τα καθ' ημάς. Ο σύγχρονος Άγιος της Εκκλησίας μας, ο Άγιος Παΐσιος, ήταν η πυξίδα στο σκάφος της Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου. Εγγύτατες οι πνευματικές σχέσεις του με τους Αγίους, Πορφύριο και Ιάκωβο. Σταθερή του αναφορά, ο Γέροντάς του, π. Φιλόθεος Ζερβάκος.

Ρώτησαν τον **Γέροντα Χριστόδουλο**, γιατί επισκέφθηκε Αυτούς η Χάρη *; «Σ' αυτές τις καρδιές αναπαύτηκε»,* είπε. Το γιατί, ιδιαιτέρως σε τέτοια σοβαρά, πνευματικά θέματα είναι του Χριστού και στους πολλούς παραμένει αναπάντητο.

Η ίδια Θεία αγνωσία θα συνεχίζεται εις τους ουρανούς; Ήταν η επόμενη ερώτηση.

«Ευλογημένε, ας μας δεχτεί ο Χριστός στην αγκαλιά του εκεί επάνω. Όλοι έχουμε χαρίσματα. Ας τα θέσουμε στη διακονία της Εκκλησίας και τα υπόλοιπα ας τα αφήσουμε στην Παναγία. Αυτό δεν μας φτάνει;», απάντησε.

Ο **Γέροντας Χριστόδουλος** προσλάμβανε την αγιότητα και τα χαρίσματα, ως φυσική κατάσταση στα εκκλησιαστικά δρώμενα, που φανερώνονται στην καθημερινή ζωή της Ορθόδοξης κοινότητας και αποτελούν την επίγεια έκφραση της παρουσίας του Τριαδικού Θεού, δια της ενοράσεως και αποκαλύψεως, δια των Θεοσημείων, όπως αυτά που είδαμε στην τηλεοπτική σειρά «Άγιος Παΐσιος». Γι' αυτό και δεν προέλεγε, δεν προέτρεχε και δεν συγκατένευε σε ματαιοδοξίες, προβλήματα του ίδιου θελήματος, περί των θειοτάτων, αγίων και αγιοτάτων στον Θρόνο της Θείας δόξης του Τριαδικού Θεού.

Ιδιαίτερος υπήρξε ο σεβασμός του προς το **Οικουμενικό Πατριαρχείο** και τους Πατριάρχες, μακαριστό Δημήτριο και, μεταξύ 20ού και 21ου αιώνα, ευκλεώς, επί τριάκοντα και πλέον έτη πατριαρχεύοντα, **Βαρθολομαίο τον Πάνυ**, μετά των Οποίων συναντιόταν και υπέβαλλε τις αγωνίες του για την Εκκλησία και το Άγιον Όρος.

Στην περί τον μισό αιώνα μαρτυρία του, στο Άγιον Όρος, κατέθεσε το ξεχωριστό μήνυμα της εν Χριστώ αγάπης, ταπείνωσης, ειρήνης. Εφάρμοζε μετ' ευλαβείας το ευαγγελικό: «Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν…» (Λουκ. 11, 9). Για τον μακαριστό Γέροντά μας, Χριστόδουλο, ο κανόνας στην ζωή του ήταν η οικονομία κάθε καρδιάς, απροϋποθέτως. Δεν είχε κωδικό αριθμό εισόδου η θύρα της φιλοκαλικής καρδιάς του. Είχε όμως κωδικό ασφαλείας.

Στο Κουτλουμούσι, ένας νέος προσήλθε περισσότερες από πέντε φορές,

απροειδοποίητα, για να γίνει δόκιμος. Έφτανε κάθε φορά μ' ένα βαλιτσάκι στο χέρι. Έβαζε μετάνοια στον Γέροντα και ζητούσε την ευχή του για τα περαιτέρω. Απάντηση του Γέροντα, το γνωστό «να ΄ναι ευλογημένο», συνοδευόμενο, μετά την τρίτη επίσκεψη, με ένα χαμόγελο. Όταν ο παπα-Αναστάσης τον είδε στο κατηφορικό δρομάκι, από τις Καρυές, να ξαναέρχεται, λέει στον Γέροντα: «Ως τώρα σας ερχόταν με ένα βαλιτσάκι. Αυτή τη φορά σας έρχεται με δύο». Και η απάντηση του Γερο-Χριστοδούλου: «Ευλογημένε, οικονόμησέ τον και θα βρει τον δρόμο του». Ήταν και η τελευταία προσπάθειά του για δόκιμος μοναχός. Σήμερα είναι έγγαμος κληρικός.

Θυμάμαι τον μακαριστό **Γεράσιμο τον Κεφαλληνίας** να μου λέει: «Κανόνισα με τον Γέροντα να πάρω ρασοευχή στο Κουτλουμούσι και θα βγω να με χειροτονήσει ο Κεφαλληνίας στον κόσμο».

Με την ίδια αγάπη είχε οικονομήσει, πολυτρόπως και πολυειδώς, πολλούς αδελφούς, κληρικούς, μοναχούς και λαϊκούς. Στο Κουτλουμούσι φτερούγιζαν για να συνεχίσουν, εν Χριστώ, το επίγειο ταξίδι των: στη Μονή της μετανοίας των, στην Κουτλουμουσιανή Σκήτη, η οποία επανδρώθηκε, στα κελλιά της, στο Άγιον Όρος ή αλλού.

Στην Μητρόπολή μας, κληρικοί και λαϊκοί, αγάπησαν και σεβάστηκαν τον Γέροντα Χριστόδουλο. Τον γνώρισαν στις ακολουθίες, στις συνάξεις, στις εξομολογήσεις. Μίλησε στις καρδιές των σπουδαστών της **Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής** και στη συνέχεια της **Πατριαρχικής Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κρήτης.** Πολλές φορές τον προσκαλέσαμε, μας επισκέφθηκε, μας ενίσχυσε εν Χριστώ και μας ανάπαυσε με τους λόγους του, με την ειρηνική καρδιά του και την γαλήνια έκφρασή του. Ζητούμε την ευχή και την προσευχή του από το νοητό κόσμο, με τις ευλογίες εκείνες, τις οποίες «ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Α' Κορ. β΄, 9).